

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 978/2000

af 8. maj 2000

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af korte syntetiske fibre af polyestere med oprindelse i Australien, Indonesien og Taiwan og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 15,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER OG AFSLUTNING

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 123/2000 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig udligningstold på import til Fællesskabet af korte syntetiske fibre af polyestere (i det følgende benævnt »polyesterfibre«) henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Australien og Taiwan, og proceduren vedrørende samme vare med oprindelse i Republikken Korea og Thailand blev afsluttet.

Der blev ikke indført midlertidige udligningsforanstaltninger for importen af polyesterfibre med oprindelse i Indonesien, da der ikke fremkom afgørende beviser for subsidiering. Det blev dog besluttet at fortsætte undersøgelsen af importen fra dette land, navnlig i forbindelse med behandlingen af selskaber, som ikke udviste samarbejdsvilje, og fastsættelsen af en landsdækkende subsidie-margen.

- (2) Som resultat af en sideløbende antidumpingundersøgelse indførtes der ved Kommissionens forordning (EF) nr. 124/2000 ⁽³⁾ en midlertidig antidumpingtold på import til Fællesskabet af korte syntetiske fibre af polyestere (i det følgende benævnt »polyesterfibre«) med oprindelse i Australien, Indonesien og Thailand.

2. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (3) Efter indførelsen af den midlertidige udligningstold fremsatte flere parter bemærkninger skriftligt. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) hørte Kommissionen alle berørte parter, som anmodede om at blive hørt.
- (4) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for sine endelige afgørelser.
- (5) Alle parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyesterfibre med oprindelse i Australien, Taiwan og Indonesien.

De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter offentliggørelsen af disse oplysninger.

- (6) Mundtlige og skriftlige bemærkninger fra de interesserede parter blev undersøgt, og der blev i givet fald taget hensyn dertil i de endelige afgørelser.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (7) Den pågældende vare er korte syntetiske fibre af polyestere, ikke kartede eller kæmmede eller på anden måde beredte til spinning, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 5503 20 00. Varen benævnes almindeligvis polyesterfibre.
- (8) Da der ikke blev modtaget bemærkninger efter offentliggørelsen af de foreløbige afgørelser vedrørende definitionen af den pågældende vare og samme vare, bekræftes konklusionerne i betragtning 10, 11 og 12 i forordningen om midlertidig told.

C. SUBSIDIER

- (9) Resultaterne i forordningen om midlertidig told angående de udligningsberettigede subsidier, der er opnået af de eksporterende producenter, bekræftes hermed endeligt, medmindre der udtrykkeligt er fastsat andet i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 16 af 21.1.2000, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 16 af 21.1.2000, s. 30.

I. AUSTRALIEN

1. INDLEDNING

- (10) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told forelagde den australske regering den 17. januar 2000 sine skriftlige bemærkninger til det offentliggjorte dokument om de nærmere oplysninger, som lå til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der var indført midlertidige foranstaltninger. Der blev modtaget bemærkninger fra den eneste samarbejdsvillige eksportør den 14. januar 2000. Den australske regering anmodede om at blive hørt, og den blev hørt af Kommissionens tjenestegrene den 4. februar 2000.

2. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE SUBSIDIERING

2.1. Generelle redegørelser

- (11) Den australske regering hævdede, at de orienterende dokumenter ikke indeholdt »de nærmere oplysninger, som lå til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der var blevet indført midlertidige foranstaltninger« som omhandlet i artikel 30 i grundforordningen. Da den australske regering ikke havde modtaget oplysninger om beregningsmetoden eller metoden for indførelse af midlertidige foranstaltninger, var den offentliggjorte dokumentation mangelfuld. Navnlig var metoden angående engangstilskud til kapitaludgifter/faste aktiver ikke angivet.
- (12) Som svar på dette krav blev det fastslået, at det orienterede dokument, der var sendt til den australske regering, indeholdt en detaljeret analyse af subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesse, selv om der ikke var modtaget nogen anmodning fra regeringen om en sådan foreløbig orientering. Nævnte orienterende dokument indeholder faktisk de nærmere oplysninger, som lå til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der blev indført midlertidige foranstaltninger. Dokumentet indeholdt en beskrivelse af den metode, der anvendtes til beregningen af subsidiebeløbet vedrørende alle subsidieprogrammer, ved hvilke der var udigningsberettigede fordele, og for engangstilskud var beskrivelsen gentaget i betragtning 30, 31 og 32 i forordningen om midlertidig told.
- (13) Det anses ikke for at være nødvendigt i henhold til artikel 30 i grundforordningen at sende en regering de faktiske selskabsspecifikke beregninger af subsidiebeløbet, navnlig på baggrund af artikel 29 i grundforordningen og de deri anførte bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger. Sådanne oplysninger blev givet til den samarbejdsvillige eksportør i det foreløbige orienterende dokument. De berørte parter kunne desuden i henhold til artikel 2 i forordningen om midlertidig told fremføre deres synspunkter skriftligt angående indholdet af den pågældende forordning, herunder også udigningstoldens niveau.

2.2. Individuelle ordninger

2.2.1. Export Market Development Grants Scheme (EMDG) (tilskudsordning for udvikling af eksportmarkederne)

- (14) Den australske regering hævdede, at den såkaldte »grants entry test« under EMDG-ordningen, som er beskrevet i betragtning 14-17 i forordningen om midlertidig told, ikke binder tilskuddet til de forventede eksportindtægter, da hensigten med testen er at få vished for, at foretagendet vil kunne fungere ved at sikre, at ansøgeren anvender passende finansiell og forvaltningsmæssig planlægning.
- (15) Ansøgerne skal i henhold til denne test påvise, at de har planlagt eksportindtægter, som ikke er uopnåelige ved en umiddelbar betragtning. Da den australske regering ikke anfægtede dette, blev det fastslået, at der ikke vil blive ydet tilskud i henhold til EMDG-ordningen, medmindre det forventes, at indtægterne vil stige på grund af eksporten. Subsidiet anses derfor for at være betinget af eksportresultaterne, da det af de efterprøvede forhold i undersøgelsen fremgik, at ydelsen af subsidier faktisk er bundet til de forventede eksportindtægter som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, uanset hvad der er »hensigten« med testen.
- (16) Det skal også bemærkes, at den australske regering og den eksporterende producent afslog at fremsende genparter af dokumenter vedrørende det tilskud, som selskabet faktisk havde modtaget, idet man anførte kravet om »fortrolighed i forretningsanliggender«. Det var derfor ikke muligt at kontrollere, om selskabet faktisk havde indsendt tal vedrørende de forventede eksportindtægter til de myndigheder, som yder tilskud. Både selskabet og den australske regering havde under kontrolbesøget fået at vide, at et sådant afslag kunne medføre, at der ville blive truffet endelig afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen. Da det ikke blev anfægtet, at det i forbindelse med en »grant entry test« er nødvendigt at forelægge oplysninger om de forventede eksportindtægter, fastslås det, at tilskuddet blev ydet på grundlag af sådanne forventede eksportindtægter.
- (17) Den australske regering hævdede, at EMDG-ordningen ikke er betinget af eksportresultaterne, da tilskuddet beregnes som tilbagebetaling af en procentdel af reklameudgifterne, som ikke er bundet til salget af varen. Desuden er ordningen ikke specifik, idet den ikke er begrænset til eksportører, og støtteberettigelse automatisk er baseret på objektive kriterier.
- (18) Da berettigelse til tilskud i henhold til ordningen faktisk er bundet til de forventede eksportindtægter, anses subsidiet for at være faktisk betinget af eksportresultaterne som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, uanset hvordan subsidiebeløbet beregnes i praksis. Sådanne eksportsubsidier anses retligt for at være specifikke i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.

- (19) Den australske regering hævder, at EMDG-ordningen ikke favoriserer indenlandske varer i forhold til indførte varer, da lovgivningen giver mulighed for at reklamere for varer, som er fremstillet i Australien eller i udlandet.
- (20) Som svar på dette argument henvises der til afsnit 24 i del 4 i EMDG-lov 1997, hvori det hedder, at »varer, der er fremstillet i Australien, er støtteberettiget, hvis de opfylder reglen om 50 % australsk indhold« og »varer, der er fremstillet uden for Australien, er støtteberettiget, hvis de opfylder reglen om 75 % australsk indhold«. Ifølge underafsnit 3 og 4 i dette afsnit er det muligt at fravige disse regler om australsk indhold, hvis den australske handelskommission (Austrade) finder det godtgjort, at »det australske indhold i de pågældende varer er (...) tilstrækkeligt til at sikre, at Australien vil opnå en betydelig nettofordel, hvis de eksporteres«. Dette viser klart, at varerne skal opfylde kravet om australsk indhold, uanset om de er fremstillet i eller uden for Australien, hvilket gør subsidiet betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen. Desuden bevirker en beslutning fra Austrade om, hvorvidt det australske indhold er tilstrækkeligt til at sikre, at der vil opnås en betydelig nettofordel, hvis varerne eksporteres, at ordningen faktisk er betinget af de forventede eksportindtægter som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.
- (21) Den australske regering og den eksporterende producent hævdede, at der ikke var modtaget yderligere betalinger, da selskabet ikke var støtteberettiget til flere tilskud. Producenten hævdede også, at tilskuddet ikke var udligningsberettiget, da det var modtaget i undersøgelsesperioden vedrørende udgifter, som påløb, inden undersøgelsesperioden begyndte.
- (22) Selv om selskabet ikke modtog tilbagevendende subsidier efter det pågældende tilskud, fordi det ikke opfyldte kriterierne for støtteberettigelse efter den pågældende dato, da det lå over indtægtsgrænsen, var det ikke hele tiden ikke-støtteberettiget til tilskuddet. Om selskabet når et niveau, der ligger under det niveau, der er fastsat i henhold til EMDG-ordningen, er kun af hængigt af den kommercielle udvikling. Dette berettiger ikke til, at der kan ses bort fra det generelle princip, at det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden som omhandlet i artikel 5 i grundforordningen.
- (23) Generelt fordeles subsidier over undersøgelsesperioden i forhold til det tidspunkt, hvor selskabet opnår fordel. Da tilskuddet blev udbetalt til selskabet i undersøgelsesperioden, opnåede selskabet i dette tilfælde fordel på det pågældende tidspunkt.
- (24) Derfor afvises den australske regerings og den eksporterende producents påstande angående EMDG-ordningen, og de foreløbige afgørelser bekræftes.
- (25) Den samarbejdsvillige eksporterende producent havde fordel af denne ordning i undersøgelsesperioden og opnåede subsidier på 0,03 %.

2.2.2. Import Credit Scheme (ICS) (importkreditordning)

- (26) Den australske regering og den eksporterende producent hævder, at polyesterfibre ikke er en støtteberettiget vare i henhold til ordningen, som er beskrevet i betragtning 33, 34 og 35 i forordningen om midlertidig told, og at selskabet ikke modtog betalinger eller fordele i forbindelse med polyesterfibre. Fordelene i henhold til ordningen vedrørte andre varer og anvendtes i forbindelse med disse varer. Der forelå ingen beviser for krydssubsidiering mellem de forskellige varer. Kommissionen havde fejlagtigt konkluderet, at midlerne fra salget af importkreditter gav fordele i forbindelse med alle eksportvarer, eftersom anvendelsen af kontanterne ikke var knyttet til en bestemt vare. Det var heller ikke korrekt at konkludere, at der i forbindelse med eksporten af polyesterfibre var opnået fordele fra salget af importkreditterne, eftersom størsteparten af polyesterfibre sælges på eksportmarkedet. Dette er ikke underbygget af de faktiske forhold, navnlig selskabets betydelige salg på hjemmemarkedet.
- (27) Spørgsmålet om krydssubsidiering er ikke på tale i dette tilfælde. Fordelene i henhold til ordningen er ikke begrænset til en bestemt vare. Selskabet modtager kreditter, som det kan omsætte til kontanter uden betingelser. Der foreligger ikke krav om, at kontanterne kun må anvendes til fordel for eksport, salg eller produktion af den vare, for hvilken kreditbeløbet er beregnet. Da fordelene ved subsidierne ikke er knyttet til en bestemt vare, som ikke er omfattet af undersøgelsen, fastslås det, at fordelene gælder for hele eksportsalget, også eksportsalget af polyesterfibre. Desuden er erklæringen om, at importkreditterne »anvendtes i forbindelse med disse (andre) varer«, ikke dokumenteret. Det blev faktisk bekræftet, at selskabet havde omsat alle de importkreditter, det havde opnået i undersøgelsesperioden, til kontanter. Europa-Kommissionen har aldrig konkluderet, at eftersom størsteparten af polyesterfibre eksporteres, drog eksporten af polyesterfibre fordel af subsidiet. Spørgsmålet om, hvorvidt størsteparten af polyesterfibre sælges på eksportmarkedet, er ikke relevant for spørgsmålet om, hvorvidt hele eksportsalget, herunder også eksporten af polyesterfibre, havde fordel af betalinger i henhold til ICS-ordningen.

- (28) Den australske regering fremførte også, at ordningen vil være afsluttet den 30. juni 2000, og at det derfor ikke er ikke-berettiget fortsat at medtage subsidiet i beregningen af udligningstolden på baggrund af artikel 19, stk. 4, i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger.
- (29) Ifølge artikel 5 i grundforordningen beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Da fordelene i henhold til ordningen var opnået i undersøgelsesperioden, blev der taget hensyn til dem ved beregningen af det udligningsberettigede subsidiebeløb. Oplysninger om eventuelle ændringer vedrørende subsidieprogrammer, som måtte indtræde efter undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning ved undersøgelsen af subsidiering i overensstemmelse med artikel 11 i grundforordningen. Det bør i den forbindelse bemærkes, at ifølge artikel 19 i grundforordningen er der mulighed for at iværksætte en midlertidig fornyet undersøgelse, hvor Kommissionen bl.a. kan undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering har ændret sig betydeligt. Den australske regerings påstand afvises derfor.

Beregning af subsidiebeløbet

- (30) Den australske regering hævdede, at subsidiebeløbet ikke var beregnet på den rigtige måde, idet det ikke er korrekt, at kun eksporten »krydssubsidieres«. Den korrekte fællesnævner burde derfor være det samlede salg og ikke kun eksportsalget.
- (31) Som svar henvises der til, at en tilsvarende påstand blev afvist i forbindelse med fællesnævneren for engangstilskud til kapitaludgifter/faste aktiver som anført under Incentives for International Competitiveness Programme (IICP) (incitamenter til international konkurrencedygtighed) og Investment Attraction Programme (IAP) (tiltrækning af investeringer). Da subsidierne som vist ovenfor er eksportsubsidier, anses de for at give fordel ved eksportsalg. Subsidierne må derfor beregnes ved fordeling af beløbet i forhold til eksportsalget.
- (32) Den samarbejdsvillige eksporterende producent havde fordele ved denne ordning i undersøgelsesperioden og opnåede subsidier på 3,48 %.

2.2.3. Investment Attraction Programme (IAP) (tiltrækning af investeringer) og Incentives for International Competitiveness Programme (IICP) (incitamenter til international konkurrencedygtighed)

- (33) Den australske regering hævdede, at den ikke havde undladt at udvise samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen. Selv om det ikke var muligt at forelægge lånekontrakterne vedrørende IICP og IAP, som er beskrevet i betragtning 24-27 og 38-41 i forordningen om midlertidig told, var alle oplysninger deri og en

forklaring på programmernes indhold, parametre og funktion blevet sendt til Kommissionens tjenestegrene. Desuden bør der ifølge artikel 28, stk. 3, i grundforordningen ikke ses bort fra oplysninger, forudsat bl.a. at den pågældende part har handlet efter bedste evne, hvilket var tilfældet her. Endelig var årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger ikke blevet meddelt i offentliggjorte undersøgelsesresultater som omhandlet i artikel 28 i grundforordningen.

- (34) Under kontrolbesøget var den australske regering og den samarbejdsvillige eksportør flere gange blevet gjort bekendt med bestemmelserne i artikel 28, stk. 1, i grundforordningen om, at hvis parterne nægtede at give adgang til lånekontrakten og tilhørende støttedokumenter, kunne det medføre, at der ville blive truffet afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger om subsidier, der er ydet i henhold til IICP og IAP. Den australske regering og den samarbejdsvillige eksporterende producent gav aldrig Kommissionens tjenestegrene fuld besked om de faktiske betingelser for de pågældende lån, heller ikke mundtligt. Det skal også bemærkes, at der ikke blev set bort fra den australske regerings og den eksporterende producents oplysninger om de to programmernes indhold, parametre og funktion samt betingelserne for og størrelsen af de pågældende lån, i den udstrækning det var muligt at efterprøve disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 28, stk. 3, i grundforordningen. Årsagerne til afvisningen af den ukontrollerbare erklæring fra den australske regering om, at hverken lån i henhold til IICP eller IAP var betinget af eksportresultaterne, er klart angivet i det foreløbige offentliggjorte dokument og i betragtning 28, 29, 40 og 42 i forordningen om midlertidig told.
- (35) Den australske regering hævdede endvidere, at der var blevet set bort fra oplysningerne fra Victorias regering om udbetalingerne af lån under IAP, og at Europa-Kommissionens erklæring om, at Victorias regerings udbetaling af lån er betinget af eksport, og at eksport er et af målene for loven om økonomisk udvikling fra 1981, ikke er korrekte og ikke er underbygget af de faktiske forhold.
- (36) Afgørelserne vedrørende betingelserne for det lån, der faktisk var opnået i henhold til IAP, måtte træffes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger som anført ovenfor. Disse oplysninger omfattede afsnit 3, stk. 1, litra c), i loven om økonomisk udvikling fra 1981, hvori det hedder, at ministeriet for økonomisk udvikling skal lette, tilskynde til, fremme og gennemføre bl.a. »udviklingen af industriens eksportkapacitet i hele staten«, samt den rapport fra Victorias revisionskontor, som klageren nævner, og som indeholder en henvisning til den forventede eksportstigning for den samarbejdsvillige eksporterende producent.

(37) I den relevante bestemmelse om det pågældende lån, nemlig afsnit 13, stk. 3, i loven om økonomisk udvikling fra 1981, som fastsætter målene for IAP, nævnes ikke specielt udviklingen i eksportkapacitet, men snarere mere generelle betingelser som »afbalanceret økonomisk udvikling i staten«. Men i Victorias Industris erklæring »Doing Business in Victoria«, som er udarbejdet af ministeren for industri og beskæftigelse af 1. september 1993, fremhæves IAP, idet det bl.a. nævnes, at »projekter, der er udpeget til støtte, skal tilføre staten Victoria betydelige økonomiske nettofordele, navnlig i forbindelse med eksport« og »investeringer bør rettes mod handelsrelaterede nøgleindustri-sektorer, idet eksport- eller importkonkurrerende selskaber prioriteres«.

(38) Den australske regerings argumenter angående IAP og IICP bør derfor afvises, og det bekræftes, at disse subsidier er betinget af eksportresultaterne som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

Beregning af subsidiebeløbet

(39) Den australske regering hævdede, at fællesnævneren for fordelingen af subsidiebeløbet i forbindelse med tilskud i henhold til IICP og IAP, burde være det samlede salg og ikke kun eksportsalget, da lånene var knyttet til erhver-

	EMDGS	IICP	ICS	IAP	I alt
Leading Synthetics	0,03 %	1,92 %	3,48 %	0,64 %	6,07 %

(43) Da den undersøgte eksporterende producent faktisk tegnede sig for hele importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Australien, er den vejede gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen højere end den gældende mindstemargen for subsidiering på 1 %.

II. INDONESIAEN

1. INDLEDNING

(44) Der blev ikke modtaget redegørelser eller bemærkninger inden for de gældende frister efter den detaljerede orientering om afgørelserne af resultater og offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told.

(45) I overensstemmelse med fast praksis og strategi vedrørende lande, som henhører under bilag VII til WTO-aftalen om subsidier, indebærer subsidier under 0,3 % ikke en fordel. Denne regel gælder kun for samarbejdende eksporterende producenter, som opnår individuel behandling.

2. STIKPRØVER

(46) For at Kommissionens tjenestegrene kunne udvælge en stikprøve i henhold til artikel 27 i grundforordningen, blev de eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende inden for en frist på 15 dage fra indledningen af proceduren og indgive grundlæggende oplys-

velsen af faste aktiver og derfor til fordel for hele transaktionen.

(40) Det er normal praksis, at subsidier, som er betinget af eksportresultaterne, fordeles over eksportsalget, uanset om de ydes til indkøb af faste aktiver. Det er rimeligt at antage, at fordelene ved subsidieprogrammer, som er rettet mod eksport, også er knyttet til sådan eksport, og at de derfor bør beregnes på grundlag af eksportsalget. Denne fremgangsmåde svarer også til Fællesskabets retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold.

(41) Den samarbejdende eksporterende producent havde fordel af IICP og IAP i undersøgelsesperioden og opnåede subsidier på henholdsvis 1,92 % og 0,64 %.

3. STØRRELSEN AF UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIER

(42) Det udligningsberettigede eksportsubsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningen, udtrykt som værditold, følgende for den undersøgte eksportør:

ninger om deres eksport og salg på hjemmemarkedet, deres nøjagtige aktiviteter med hensyn til fremstillingen af den pågældende vare og navnene på alle deres forbundne selskaber i sektoren for polyesterfibre samt disses aktiviteter. Kommissionen underrettede også de indonesiske myndigheder og den indonesiske sammenlutning af eksporterende producenter.

a) Forhåndsudvælgelse af samarbejdsvillige selskaber

(47) Syv selskaber i Indonesien gav sig til kende og indsendte de ønskede oplysninger inden for den fastsatte frist. Selskaberne blev først anset for at være samarbejdsvillige og blev taget i betragtning til stikprøven.

De selskaber, som gav sig til kende inden for fristen, tegnede sig faktisk for den samlede import til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Indonesien.

(48) De samarbejdsvillige selskaber, som ikke blev medtaget endeligt i stikprøven, fik meddelelse om, at en eventuel udligningstold på deres eksport ville blive beregnet i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen.

(49) Selskaber, som ikke gav sig til kende inden for fristen, blev anset for ikke at være samarbejdsvillige.

b) *Udvælgelse til stikprøven*

- (50) Først blev tre indonesiske selskaber i samråd med den indonesiske sammenslutning af eksporterende producenter udvalgt til at udgøre stikprøven. Sammenslutningen foreslog, at to selskaber, der oprindeligt var udvalgt, blev erstattet med to andre, som det imidlertid ikke var muligt at anse for at være mere repræsentative end de to oprindeligt udvalgte. Alle berørte parter blev underrettet herom.
- (51) Der blev sendt spørgeskemaer til alle de tre selskaber, som oprindeligt blev udvalgt til stikprøven. Et af disse selskaber indgav en ufuldstændig besvarelse, som endog var i modstrid med de grundlæggende oplysninger, som det tidligere havde indgivet i forbindelse med stikprøveproceduren. Et andet selskab indsendte ikke nogen fuldstændig og meningsfyldt besvarelse og undlod at underrette Kommissionens tjenestegrene om dets forbindelse med et andet indonesisk selskab. Begge selskaber modtog flere henstillinger med oplysning om, hvilken slags oplysninger der helt nøjagtigt var nødvendige, og fik forlængede frister til at indsende sådanne oplysninger. Selskaberne blev således underrettet i detaljer om årsagen til, at de ikke længere kunne anses for at være samarbejdsvillige selskaber i forbindelse med undersøgelsen, og at resultatet af undersøgelsen kunne blive mindre gunstigt for dem, end hvis de udviste samarbejdsvilje.
- (52) I betragtning af graden af manglende samarbejdsvilje hos de selskaber, der oprindeligt blev udvalgt til stikprøven, besluttede Kommissionens tjenestegrene at udvælge en ny stikprøve i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i grundforordningen. Til dette formål blev to andre indonesiske selskaber indføjet i stikprøven, idet de havde indgivet fuldstændige og meningsfyldte besvarelser af spørgeskemaet med henblik på at opnå individuel behandling. Den indonesiske sammenslutning af eksporterende producenter, de berørte selskaber og de indonesiske myndigheder blev underrettet herom og gjorde ikke indsigelse.
- (53) De tre selskaber, som udgjorde den endelige stikprøve, og som samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, fik fastsat deres egen subsidiemargen og individuelle toldsats.

3. SUBSIDIEPROGRAMMER, DER BENYTTES AF DE SAMARBEJDSVILLIGE EKSPORTØRER

BKPM-ordninger

- (54) Investeringskoordineringsbestyrelsen (Badan Koordinasi Penanaman Modal — BKPM) er et regeringskontor, som arbejder direkte under præsidenten for Republikken Indonesien. BKPM har til opgave at bistå præsidenten med at udforme regeringens strategier med hensyn til investeringer og er ansvarlig for investeringsplanlægning og investeringsfremme samt for hele processen med investeringsgodkendelser og licenser og tilsyn med gennemførelsen af investeringer i praksis. BKPM spiller en central rolle med hensyn til at koordinere investeringer

med andre regeringskontorer. BKPM er også involveret i regionaludvikling samt i udarbejdelsen og forvaltningen af negativlisten over investeringer (Daftar Negative Investasi — DNI), som omfatter de sektorer, der ikke er åbne for investeringer samt de sektorer, der er regulerede.

- (55) BKPM godkender både udenlandske (Penanaman Modal Asing — PMA) og indenlandske (PMDN) investeringer. Selskaber, der er godkendt af BKPM som PMA- eller PMDN-selskaber kan opnå fritagelse for eller nedsalg i importtold og importafgifter på kapitalgoder som maskiner, udstyr, reservedele og hjælpeudstyr samt på importen af råmaterialer til to års fuld produktion.
- (56) Udenlandske investeringer (PMA) er fortrinsvis reguleret ved lov nr. 1 om udenlandske kapitalinvesteringer af 1967 som ændret ved lov nr. 11 fra 1970.
- (57) Indenlandske investeringer (PMDN) er reguleret ved lov nr. 6/1968 om indenlandske kapitalinvesteringer som ændret ved lov nr. 12/1971.
- (58) Desuden er PMA-selskaber og andre selskaber omfattet af de sektorpolitikker, der føres af de tilsvarende regeringsmyndigheder såsom dem, der er angivet i lov nr. 5/1984 om industri, lov nr. 5/1967 om skovbrug og lov nr. 12/1992 om landbrug.
- (59) Retsgrundlaget for fritagelse for importtold eller nedslag ligger i en række dekretter, som er udstedt af finansministeren (nr. 297/KMK.01/1997, nr. 545/KMK.01/1997, nr. 546/KMK.01/1997 og nr. 252/KMK.04/1998).

a) *Støtteberettigelse*

- (60) Disse faciliteter kan tildeles til investeringsprojekter, der er godkendt af BKPM, PMA- såvel som PMDN-projekter, herunder eksisterende PMA- og PMDN-selskaber, som udvider deres projekter til produktion af tilsvarende varer med mere end 30 % af den installerede kapacitet, eller som udvider deres vareudvalg.
- (61) Kriterierne for støtteberettigelse er fastsat af BKPM, og de bliver tilsyneladende ofte ført ajour. Kriterierne omfatter visse restriktioner for udenlandske investeringer, navnlig forpligtelse til at indgå i et joint venture-selskab med et indonesisk selskab, når der investeres i visse sektorer.
- (62) Investering i de sektorer, der er angivet på negativlisten over investeringer, er som sådan ikke støtteberettiget og omfatter visse kemiske industrier som cyclamat- og saccharinindustrierne. Investering i 12 andre sektorer er kun støtteberettiget, hvis den opfylder visse ekstra kriterier. De pågældende sektorer er angivet i »Teknisk håndbog — gennemførelse af kapitalinvesteringer 1998«, som er udgivet af BKPM, og som bl.a. omfatter iodiseret salt til konsum, ethylalkohol og gødningsindustrien.
- (63) Med hensyn til hvordan programmet administreres, blev det fremført, at selskaberne er omfattet af de sektor/industripolitikker, der føres af de tilsvarende ministerier.

b) *Praktisk gennemførelse*

(64) Først forelægges ansøgningerne for BKPM, hvor de evalueres med hensyn til, i hvor høj grad de passer til forskellige aspekter som sektorpolitik, teknologi, marked og finansiering. Hvis de godkendes, hjælper BKPM også selskaberne med at opnå andre nødvendige tilladelser som bygge-, jordbesiddelses- og arbejdstilladelser.

(65) Selve importtoldfaciliteterne opnås på et senere stadium. Til dette formål skal der forelægges en såkaldt masterliste med angivelse af, hvilke kapitalgoder og råmaterialer der skal importeres, via PT. SUCOFINDO, et teknisk inspektionskontor, som vurderer listen og sender den til BKPM efter godkendelse. BKPM udsteder derpå et godkendelsesbrev og en importlicens.

c) *Konklusion om udligningsberettigelse*

(66) BKPM-ordningerne udgør subsidier, da det finansielle bidrag fra den indonesiske regering i form af ubetalt told giver modtageren en direkte fordel.

(67) Ordningerne kan ikke betragtes som godtgørelsesordninger i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, II og III til grundforordningen, da der ikke forbruges kapitalgoder i produktionsprocessen, og der ikke er nogen forpligtelse til at eksportere den færdige vare, som indeholder råmaterialerne.

(68) BKPM-ordningerne er ikke retligt betinget af eksportresultaterne eller anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

(69) Disse ordninger er tilsyneladende åbne for et bredt udvalg af investeringer, men adgangen til subsidierne er udtrykkeligt begrænset til visse virksomheder, som ikke arbejder i bestemte sektorer. Desuden er antallet og arten af de begrænsninger, der gælder for visse sektorer, navnlig dem, der begrænser støtteberettigelsen til enten visse typer af virksomheder eller til geografiske områder eller helt udelukker visse sektorer, ikke i overensstemmelse med betingelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, hvor det hedder, at den subsidieydende myndighed fastsætter objektive kriterier, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt. Disse programmer anses således for at være specifikke i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, idet de udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder.

(70) Også selv om der ikke var tale om specificitet i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, ville ordningen de facto være specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), i grundforordningen, da det ikke er påvist, at støtteberettigelse opnås automatisk. Den opnås snarere på grundlag af en beslutning, som træffes sag for sag, og som involverer en række regeringsmyndigheder, og som følger de sektor/industripolitikker, der anvendes

af de tilsvarende ministerier. Det blev ikke oplyst, hvordan subsidieprogrammet faktisk anvendes, og hvordan de subsidieydende myndigheder udøver deres skøn. Det konkluderes derfor, at BKPM-ordningerne alternativt også må anses for at være specifikke i henhold til artikel 3, stk. 2, litra c), i grundforordningen og således er udligningsberettigede.

d) *Beregning af subsidiebeløbet*

(71) Den fordel, der opnåedes, blev fastsat på grundlag af det ubetalte toldbeløb i undersøgelsesperioden med hensyn til råmaterialer og reservedele og i perioden fra 2. januar 1998 til udløbet af undersøgelsesperioden med hensyn til kapitalgoder, idet der blev gjort brug af den normale periode på 17 år, som anvendes til afskrivning i den pågældende industri. Da ordningerne ikke er betinget af eksportresultaterne, blev de samlede fordele fordelt over den samlede omsætning. Det beløb, der blev opnået, blev derpå justeret med den gennemsnitlige kommercielle rente for banklån i undersøgelsesperioden, som fastsattes til 24,61 %.

(72) De to eksporterende producenter benyttede selv disse ordninger, men opnåede ikke fordele i henhold til ordningerne i overensstemmelse med ovennævnte strategi.

BAPEKSTA-ordninger

(73) Centret for administration af importtold, fritagelse og godtgørelse (BAPEKSTA) kan efter anmodning indrømme fritagelse for eller godtgørelse af importtold og bestemme, at der ikke pålægges merværdiafgift (PPN) og salgsafgifter på luksusvarer (PPnBM) ved import af varer til yderligere forarbejdning med henblik på eksport.

(74) Fritagelsesordningen omfatter told på import, som vil finde sted i fremtiden, hvorimod godtgørelsesordningen gælder for importerede materialer, som allerede er anvendt i en eksporteret vare.

(75) Retsgrundlaget er finansministerens dekret nr. 615/KMK.01/1997 af 1. december 1997.

a) *Støtteberettigelse*

(76) BAPEKSTA-ordningerne kan benyttes af eksporterende producenter i Indonesien efter ansøgning hos BAPEKSTA.

(77) For at opnå fritagelsesfaciliteten skal et selskab genudføre 100 % af de importerede materialer i form af færdige varer inden for en periode på 12 måneder regnet fra datoen for importen, medmindre produktionsperioden er længere end 12 måneder. I så fald kan der gøres en undtagelse. Et selskab skal også stille sikkerhed i form af en bankgaranti, som dækker toldfritagelsen og den PPN og PPnBM, der normalt skal betales.

- (78) For at opnå godtgørelsesfaciliteten skal et selskab allerede have eksporteret de færdige varer. Importen skal have fundet sted senest 12 måneder før afsendelsen af de eksporterede varer.
- (79) For begge faciliteters vedkommende gælder det, at der også kan eksporteres til toldoplæg i Indonesien.
- b) *Praktisk gennemførelse*
- (80) I forbindelse med fritagelsesfaciliteten skal selskaber indgive en formular med angivelse af de forventede eksportresultater, det planlagte behov for importerede varer og et skøn over, hvilken told og afgifter der normalt skal betales. Bagefter er de forpligtet til at aflægge rapport om eksporten for BAPEKSTA hvert halve år.
- (81) BAPEKSTA kan senere føre kontrol og foretage en revision af det pågældende selskabs rapporter.
- (82) I forbindelse med godtgørelsesfaciliteten skal et selskab indgive en formular med bevis for, at der er forbindelse mellem varerne med importeret oprindelse, for hvilke der er betalt told og afgifter, og de eksporterede varer, ledsaget af import- og eksportdokumenter.
- (83) BAPEKSTA er berettiget til at kontrollere disse dokumenter ved at aflægge kontrolbesøg hos det pågældende selskab.
- c) *Konklusion om udligningsberettigelse*
- (84) Den indonesiske regering hævdede, at BAPEKSTA-ordningerne er almindelige toldgodtgørelsesordninger på linje med internationale forpligtelser. Hvis det konstateres, at selskaber misbruger ordningen og opnår for store fritagelses- eller godtgørelsesbeløb, kan de straffes. Det hævdedes også, at der var installeret computersystemer, som kunne sammenligne import- og eksporttransaktionerne og bekræfte, hvilke materialer der er forbrugt i produktionen af de eksporterende varer og i hvilket omfang.
- (85) Regeringen var imidlertid ikke i stand til at fremlægge tilstrækkeligt bevis for, at der fandtes et effektivt kontrolsystem.
- (86) Ifølge bilag II, afsnit II, stk. 5, og bilag III, afsnit II, stk. 3, i grundforordningen vil det, hvis det fastslås, at eksportlandets regering ikke har en sådan ordning, være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske forhold, der indgår, eller på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Den indonesiske regering foretog ikke en sådan undersøgelse. Kommissionen undersøgte derfor ikke, om der faktisk var tale om for stor godtgørelse af importafgifter på de materialer, der er forbrugt i produktionen af den eksporterede vare.
- (87) BAPEKSTA-ordningerne udgør subsidier, da den indonesiske regerings finansielle bidrag i form af toldfritagelse eller -godtgørelse indebærer en direkte fordel for modtageren. Der er tale om eksportsubsidier, som er retligt betinget af eksportresultaterne (det er eksportsubsidier i overensstemmelse med bilag I, afsnit I, til grundforordningen), og de anses derfor for at være specifikke i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.
- d) *Beregning af subsidiebeløbet*
- (88) Fordelen for eksportørerne blev beregnet på grundlag af det toldfritagelsesbeløb, der blev indrømmet i undersøgelsesperioden, fordelt over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden. Dette beløb blev derpå justeret ved tilføjelse af halvdelen af 24,61 %, som var den gennemsnitlige rente på kommercielle banklån i undersøgelsesperioden.
- (89) PT Indorama Synthetics Tbk benyttede sig af disse ordninger og opnåede en fordel på 1,4 %.
4. SUBSIDIEPROGRAMMER, DER IKKE BENYTTES AF DE SAMARBEJDSVILLIGE EKSPORTERENDE PRODUCENTER
- (90) Det konstateredes, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter ikke drog fordel af udligningsberettigede subsidier i henhold til følgende programmer:
- Indkomstskattefacilitet baseret på regeringsforordning nr. 45 af 8. juli 1996 og præsidentdekret nr. 7 af 14. januar 1999.
 - Toldfrie områder i henhold til regeringsforordning nr. 33/1996 af 4. juni 1996 og beslutninger truffet af Republikken Indonesiens finansminister (nr. 291/KMK.05/1997, nr. 547/KMK.01/1997 og nr. 292/KMK.01/1998).
5. STØRRELSEN AF UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIER
- (91) Kommissionen begrænsede sin undersøgelse ved at anvende stikprøver i overensstemmelse med artikel 27 i grundforordningen. Det blev i henhold til artikel 27, stk. 4, i grundforordningen besluttet, at der var en grad af manglende samarbejdsvilje hos to selskaber, som var udvalgt til stikprøver, og som sandsynligvis ville blive væsentligt berørt af undersøgelsesresultatet, og det var derfor nødvendigt at udtage en ny prøve. Det udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som indgik i stikprøven, er følgende:

	BKPM-ordninger	BAPEKSTA-ordninger	I alt
PT. Indorama Synthetics Tbk	0,0 %	1,41 %	1,41 %
PT. Panasia Indosyntec Tbk	0,0 %	0,0 %	0,0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0,0 %	0,0 %	0,0 %

- (92) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen må udligningstold, der pålægges importen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er inddraget i undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastsat for parterne i stikprøven. Det udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, er derfor følgende:

	BKPM-ordninger	BAPEKSTA-ordninger	I alt
PT. GT Petrochem Industries Tbk	0,0 %	0,45 %	0,45 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,0 %	0,45 %	0,45 %

- (93) Det udligningsberettigede subsidiebeløb, udtrykt som værditold i overensstemmelse med grundforordningen, svinger fra 0 % til 1,0 % for de samarbejdsvillige eksporterende producenter og ligger således under mindstegrænsen for subsidiering for Indonesien, dvs. under 3 %.
- (94) De to selskaber, der blev holdt uden for stikprøven, PT. Global Fiberindo og PT. Polysindo Eka Perkasa, tegnede sig for en betydelig del (over 30 %) af importen til Fællesskabet af den pågældende vare. For disse to selskaber og andre selskaber, som ikke udviste samarbejdsvilje i forbindelse med denne procedure, blev der derfor truffet endelig afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen.
- (95) På et sådant grundlag viste undersøgelsen, at der fandtes udligningsberettigede subsidier, som er til rådighed for de eksporterende producenter, der ikke udviste samarbejdsvilje. Det manglende samarbejde er resultatet af, at disse producenter anvender og har fordel af de udligningsberettigede subsidier på et niveau, som ligger over det mindsteniveau, der gælder for Indonesien. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje og i overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen, oplysningerne i klagen og undersøgelsesresultaterne fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb for de to selskaber til følgende:

	BKPM-ordninger (indlandske subsidier)	BAPEKSTA-ordninger (eksportsubsidier)	I alt
PT. Global Fiberindo	5 %	5 %	10 %
PT. Polysindo Eka Perkassa	5 %	5 %	10 %
Alle andre selskaber	5 %	5 %	10 %

- (96) Den vejede gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen for alle undersøgte eksporterende producenter (også de to ikke-samarbejdsvillige selskaber), der faktisk tegner sig for den samlede eksport til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Indonesien, er den ovennævnte mindstemargen for dette land på 3 %.

ninger, på grundlag af hvilke der blev indført midlertidige foranstaltninger. Der blev modtaget mange skriftlige redegørelser fra de eksporterende producenter, som alle anmodede om at blive hørt, hvilket blev imødekommet den 15. februar 2000.

III. TAIWAN

2. GENERELLE REDEGØRELSE

1. INDLEDNING

2.1. De pågældende ordningers specificitet

- (97) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told fremførte Taiwans regering i brev af 17. og 19. januar 2000 sine synspunkter til det offentliggjorte dokument med de nærmere enkeltheder, som lå til grund for de væsentlige kendsgerninger og betragt-

- (98) De eksporterende producenter indgav generelle bemærkninger vedrørende fortolkningen af begrebet specificitet. Fastsættelsen af om undersøgte subsidier er specifikke, er foretaget i overensstemmelse med grundforordningen,

særlig artikel 3. Der blev taget hensyn til de eksporterende producenters bemærkninger i forbindelse med fastsættelsen af, om hver undersøgt ordning omfatter specifikke subsidier i henhold til artikel 3 i grundforordningen, som er udligningsberettigede. Hvordan det blev fastslået, om individuelle ordninger er specifikke, er beskrevet under afsnittet vedrørende hver ordning, hvor det er relevant, og som tillæg til afgørelserne i forordningen om midlertidig told.

2.2. Beregning af den fremherskende markedsrentesats

(99) Det blev foreløbig besluttet at anvende en almindelig rentesats på 9,03 % med henblik på denne undersøgelse. Renten blev fastsat på grundlag af de oplysninger, der blev modtaget i løbet af undersøgelsen, som blev anset for at være nødvendige til formålet. Taiwans regering og de eksporterende producenter anfægtede troværdigheden af denne sats.

(100) På baggrund af denne påstand har Kommissionens tjenestegrene genberegnet den generelt gældende rentesats. Den relevante referencesats blev fastsat til 8,52 % og er opnået ved anvendelse af de månedlige markedsrentesatser, som 37 taiwanske banker i Taiwan anvendte i undersøgelsesperioden. Disse rentesatser er offentligt til rådighed og er del af de månedlige finansielle statistikker, som offentliggøres af det økonomiske forskningsdepartement i Republikken Kinas centralbank.

(101) Det hævdedes også, at den rentesats, der anvendtes til de foreløbige afgørelser, skulle have været den sats, som anvendtes på sammenlignelige lån, og at den rente, som Kommissionen anvendte, på ingen måde svarer til den rente, som selskaberne har mulighed for at opnå på markedet, og at der faktisk blev ydet selskaberne lån på markedsvilkår i undersøgelsesperioden. Et sammenligneligt lån skulle have været et lån på et tilsvarende beløb, med et tilsvarende formål og en tilsvarende tilbagebetalingsfrist. Der blev ikke fundet et sådant sammenligneligt lån for de berørte eksporterende producenter. Metoden for beregningen af referencerentesatsen som beskrevet ovenfor bekræftes.

2.3. Anvendelse af rentesatsen ved beregningen af subsidiebeløbet

(102) De eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen har uret, når den lægger rente til de programmer, som det konstateredes er subsidier, med anvendelse af den gennemsnitlige markedsrentesats i Taiwan i undersøgelsesperioden.

(103) Retsgrundlaget for tilføjelse af rente til subsidiernes pålydende værdi er artikel 5, 6 og 7 i grundforordningen, som indeholder bestemmelser om beregningen af subsidiebeløbet, udbygget med Kommissionens retningslinjer

for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold.

(104) I henhold til artikel 5 i grundforordningen skal beregningen af fordelens afspejle det subsidiebeløb, der er konstateret i undersøgelsesperioden, og ikke kun den pålydende værdi af beløbet på det tidspunkt, hvor det overføres til modtageren eller eftergives af regeringen. Denne metode er specifikt beskrevet i Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold, hvor det angives, at subsidiebeløbets pålydende værdi skal ændres til den fremherskende værdi i undersøgelsesperioden via anvendelsen af den normale markedsrentesats.

(105) Det blev også fremført, at denne metode ikke kan anvendes på de angivelige subsidieringsbeløb for skattegodtgørelser, da skattegodtgørelserne, som selskaberne hævder, kun anvendes i den årlige skatteopgørelse, som udarbejdes pr. 31. marts det følgende år. De eksporterende producenter hævdede derfor, at de ikke opnåede nogen fordele før denne dato.

(106) Som svar fastslås det, at da fordelens består i en nedsættelse af den direkte skat, der skal betales hvert år, vil fordelens sig selv også forekomme hvert år. Derfor skal fordelens også omfatte renteelementet ved, at selskabet ikke har lånt et tilsvarende beløb til sådanne skattebesparelser på det frie marked.

2.4. Vurdering af subsidierne i forhold til den pågældende vare

(107) Den taiwanske regering og de eksporterende selskaber nævnte, at Kommissionen burde have knyttet de angivelige subsidieordninger til den pågældende vare for at beregne subsidieringssatser ved fordeling af fordele, som kan knyttes specifikt til bestemte produktlinjer, i det omfang de er direkte forbundet med den pågældende vare.

(108) I Kommissionens retningslinjer nævnes det udtrykkeligt, at når fordelens ved subsidier er begrænset til en bestemt vare, skal fællesnævneren for fordeling af subsidiebeløbet kun afspejle salget (eller eksportsalget) af den pågældende vare. Hvis dette ikke er tilfældet, bør fællesnævneren være modtagerens samlede salg (eller eksportsalg).

(109) Kommissionen har i sine beregninger fulgt denne metode, sådan som det korrekt blev angivet af de eksporterende producenter, i forbindelse med fritagelsen for importtold på råmaterialer. I dette særlige tilfælde blev der kun konstateret fordele for fiberafdelingen, og følgelig blev det tilsvarende salg anvendt som fællesnævner. For alle andre beskrevne ordninger konstateredes det, at fordelens ikke var begrænset til en bestemt vare, og derfor blev det samlede salg anvendt som fællesnævner.

3. INDIVIDUELLE ORDNINGER

3.1. Skattefradrag i forbindelse med indkøb af automatiseringsudstyr og udstyr til forureningskontrol

- (110) Den taiwanske regering og de eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen havde foretaget en fejlagtig vurdering af denne ordning, der er beskrevet i betragtning 49-58 i forordningen om midlertidig told, med hensyn til om subsidierne er specifikke. Det hævdedes, at de angivelige subsidier i form af skattefradrag i forbindelse med indkøb af automatiseringsudstyr og udstyr til forureningskontrol ikke er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer og derfor ikke kan anses for at være specifikke som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen.
- (111) Selv om programmet foreskriver skattefradrag for importeret såvel som for indenlandsk fremstillet udstyr, er subsidierne dobbelt så store ved indkøb af indenlandsk udstyr. Disse to skattefradragssatser betragtes som særskilte programmer i forbindelse med henholdsvis indenlandsk indkøbt udstyr og importeret udstyr. I mangel af et 20 % skattefradrag i forbindelse med indenlandsk fremstillet udstyr, ville et selskab ikke have modtaget skattefradrag. Fradragssatsen på 10 % kan ikke betragtes som en standardsats, fordi den kun gives i forbindelse med importeret udstyr. Da fradragssatsen på 20 % kun er til rådighed i forbindelse med indenlandsk fremstillet udstyr, men ikke i forbindelse med importeret udstyr, er den betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for importerede varer. Sådanne skattefradrag betragtes derfor som specifikke importsstitutionsubsidier som omhandlet i artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen.
- (112) Af samme grund er skattefradraget på 10 % kun til rådighed i forbindelse med importerede maskiner og er derfor begrænset til virksomheder, som indkøber sådanne importerede maskiner. En sådan begrænsning kan ikke anses for at være neutral som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, da den begunstiger visse virksomheder frem for andre. Desuden er kriterierne hverken af økonomisk art eller anvendes horisontalt. Subsidierne er således specifikke i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen.

Beregning af subsidiebeløbet

- (113) Hvad angår beregningen af det udligningsberettigede subsidiebeløb, hævdede de eksporterende producenter, at 15 % af skattefradraget på 20 % i forbindelse med indkøb af indenlandsk fremstillede varer ikke kan være udligningsberettiget, da et sådant fradrag ville være opnået uanset varernes oprindelse. Dette krav anses ikke for berettiget. Det udligningsberettigede subsidiebeløb består af det fulde skattefradrag, da fradraget på 20 % for indenlandsk indkøbt udstyr ikke kan betragtes som en afvigelse fra et standardfradrag på 10 %. Som anført

ovenfor anses de to skattefradragssatser for at være særskilte programmer vedrørende henholdsvis indenlandsk indkøbt udstyr og importeret udstyr. I mangel af 20 % fradraget for indenlandsk fremstillet udstyr, ville et selskab ikke have modtaget skattefradrag. Fradraget på 10 % gælder kun i forbindelse med importerede maskiner. Det er ikke et generelt skattefradrag. Kommissionen konkluderede derfor, at subsidiebeløbet er de samlede indtægter, som eftergives af den indonesiske regering.

- (114) Fordelen for de eksporterende producenter blev beregnet som anført i betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, med korrigeret af den gennemsnitlige markedsrentesats, som blev føjet til det skattebeløb, som ikke betaltes i undersøgelsesperioden som omhandlet ovenfor.
- (115) Den taiwanske regering hævdede endvidere, at da subsidierne er forbundet med indkøbet af faste aktiver, bør de beregnes ved fordeling af subsidiebeløbet over den normale periode, der anvendes til afskrivning i den pågældende industri.
- (116) Fordele i form af besparelser på direkte skatter anses generelt ikke for at være forbundet med indkøb af faste aktiver. Fordele i tilknytning til direkte skatter er snarere forbundet med nedsættelsen af den direkte skattepligt end indkøb af faste aktiver, idet en sådan direkte skattepligt normalt findes, uanset om der indkøbes faste aktiver eller ej. Denne metode er også på linje med Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold, navnlig som angivet i tabel 2, der er knyttet til nævnte retningslinjer. Fordelene ved ordningen blev derfor beregnet på grundlag af besparelser i indkomstskat i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i grundforordningen.
- (117) To selskaber benyttede denne ordning i undersøgelsesperioden og opnåede subsidier på henholdsvis 0,42 % og 0,40 %.

3.2. Skattefradrag for investering i vigtige virksomheder

- (118) Den taiwanske regering hævdede, at denne ordning ikke udgør subsidier, idet der ikke ydes noget finansielt bidrag til investerede selskaber. Skattenedsættelse gives kun til investerende aktionærer, ikke til selskaber, som udsteder aktier.
- (119) Der er således tale om et finansielt bidrag fra den taiwanske regering til de selskaber, som kræver skattefradrag, dvs. de selskaber, som investerer i vigtige virksomheder. Dette finansielle bidrag i form af eftergivne indtægter for regeringen resulterer i en fordel for de investerende aktionærer i form af nedsat skattepligt. Det er denne fordel for det investerende selskab, der er udligningsberettiget, og ikke fordelene for de selskaber, som der er investeret i.

- (120) Den taiwanske regering og de eksporterende producenter hævdede, at denne ordning, som er beskrevet i betragtning 59-66 i forordningen om midlertidig told, vedrører et skattefradrag, som er generelt til rådighed og derfor ikke er specifikt, da programmet er åbent for alle juridiske og fysiske personer, som investerer i visse virksomheder. Navnlig hævdes det, at adgangen til ordningen ikke er begrænset til visse virksomheder, at den er objektiv, automatisk og neutral, og at fordelene ved skattefradraget ikke tilføres selskabet som et resultat af dets produktion af den pågældende vare.
- (121) Hvad angår disse påstande, konstaterede Kommissionen, at adgangen til dette program udtrykkeligt er begrænset til selskaber, som investerer i visse virksomheder, da ikke alle investeringer i aktier er berettiget til skattefradrag. Kun investeringer i et begrænset antal virksomheder, vigtige teknologibaserede eller vigtige investerede virksomheder kan komme i betragtning til skattefradrag.
- (122) Selv om Kommissionen er enig i, at definitionen af de støtteberettigede virksomheder er klar og objektiv, er støtteberettigelsen ikke neutral som påkrævet ifølge artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, da den begrænser antallet af investeringer, som kan resultere i et skattefradrag, på grundlag af de pågældende virksomheders aktiviteter. Hvis en investerende virksomhed ønsker at opnå subsidier, er dens valgfrihed begrænset på et sektorspecifikt grundlag. Artikel 2 i kriterierne for fastsættelse af rammerne for større teknologivirksomheder med hensyn til produktionsindustrier og teknisk serviceindustrier begrænser skattefradraget til 11 bestemte typer investeringer. Adgangen til programmet er således betinget af, at der foretages investeringer i visse virksomheder, og det er ikke generelt til rådighed. De eksporterende producenters krav må derfor afvises.
- (123) Det fremførtes også, at fordelene ved skattefradraget ikke tilfalder et selskab som resultat af dets produktion af den pågældende vare. Fordelene i henhold til denne ordning er ikke begrænset til produktionen af en bestemt vare. Der er intet krav om, at fradraget kun skal anvendes til fordel for eksport, salg eller produktion af en anden vare. Selskabet opnår et skattefradrag, som er til fordel for produktionen og eksporten af polyesterfibre. Da fordelene ved subsidiet ikke er knyttet til en bestemt vare, som ikke er omfattet af undersøgelsen, anses de for at vedrøre alt salg, herunder også salg af polyesterfibre. De eksporterende producenters påstand må derfor afvises.
- (124) Som konklusion bekræftes afgørelsen om, at denne ordning er specifik i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen og indebærer udligningsberettigede subsidier.

Beregning af subsidiebeløbet

- (125) Fordelen for den eneste eksporterende producent blev beregnet som beskrevet i betragtning 57 i forordningen om midlertidig told, idet den gennemsnitlige markedsrentesats blev ændret fra 9,03 % til 8,52 % som anført

overfor og føjet til det skattebeløb, der ikke betales i undersøgelsesperioden.

- (126) Dette selskab opnåede en fordel på 0,71 %.

3.3. Skattefradrag i forbindelse med forskning og udvikling og personaleuddannelse

- (127) Som allerede fastsat i forordningen om midlertidig told (betragtning 67-72) anses disse skattefradrag ikke for at være specifikke. Der blev ikke modtaget skriftlige bemærkninger fra de berørte parter med anfægtelse af denne afgørelse. Det fastslås derfor, at ordningen ikke er specifik som omhandlet i artikel 3 i grundforordningen og således ikke er udligningsberettiget.

3.4. Skattefradrag i forbindelse med investering i områder med få naturressourcer

- (128) Den taiwanske regering fremsatte et krav om grønt lys for denne ordning i henhold til artikel 4, stk. 3, i grundforordningen, idet den fremførte, at ordningen opfylder kriterierne for ikke-udligningsberettigede subsidier til ugunstigt stillede regioner. Kravet var imidlertid ikke dokumenteret med beviser, som kunne efterprøves. Da det ikke kunne fastslås, om betingelserne i nævnte bestemmelser faktisk er opfyldt, måtte kravet afvises.
- (129) Den taiwanske regering fremførte også, at de eksporterende selskaber ikke opnåede fordele forbundet med polyesterfibre. Argumentet måtte afvises i overensstemmelse med svaret i afsnittet »Vurdering af subsidierne i forhold til den pågældende vare«.

Beregning af subsidiebeløbet

- (130) Et selskab benyttede sig af ordningen og opnåede en fordel på 0,01 %.

3.5. Skattefradrag for etablering af internationale varemærker

- (131) Som beskrevet i betragtning 81 i forordningen om midlertidig told benyttede en eksporterende producent sig af denne ordning, men opnåede ikke nogen fordel. Der blev ikke modtaget bemærkninger fra de berørte parter.

3.6. Lån til præferencerente: incitament til automatisering, forureningsbegrænsning og energibevarelse

- (132) Disse ordninger, som blev beskrevet i betragtning 82-91 i forordningen om midlertidig told, er baseret på artikel 21, stk. 1, i Statute for Upgrading Industries (i det følgende benævnt »SUI«).

- (133) Den taiwanske regering og de eksporterende producenter hævdede, at disse lån er til rådighed for næsten alle taiwanske selskaber, og at de derfor ikke er specifikke og følgelig ikke udligningsberettigede. Det hævdedes, at støtteberettigelsen ikke er begrænset til visse virksomheder, at berettigelsen til programmet er objektiv, og at selv om støtteberettigelsen ikke er objektiv, betyder det ikke automatisk, at programmet er specifikt.
- (134) Med hensyn til disse påstande er faktum, at artikel 21, stk. 1, i nævnte SUI udtrykkeligt begrænser fordelene i henhold til denne artikel til visse virksomheder, som opfylder et antal kriterier eller betingelser. Disse kriterier eller betingelser såsom investeringer i særligt udstyr på bestemte betingelser, der er fastsat af udviklingsfondens Executive Yuan, anses ikke for at være objektive som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. Bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, i SUI kan ikke anses for at være objektive, da kriterierne ikke er neutrale eller af økonomisk art og ikke anvendes horisontalt, da det på forhånd er en kendt sag, at visse virksomheder i højere grad end andre befinder sig i en position, hvor de kan drage fordel af disse lån alene på grund af den type forretningssektor, de befinder sig i. Fordelene ved denne ordning vil således uundgåeligt være mere relevante for nogle sektorer end andre.
- (135) Et grundlæggende princip for specificitet er, at subsidier, som fordrejer fordelingen af ressourcer inden for en økonomi ved at begunstige visse virksomheder frem for andre, skal underlægges udligningsforanstaltninger, hvis de forvolder skade. Når støtteberettigelse til subsidier er begrænset inden for en økonomi på grundlag af kriterier, som ikke er neutrale, antages det, at der finder en sådan fordrejning sted i fordelingen af ressourcer. Dette princip er grundlaget for artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, hvori det hedder, at subsidier er specifikke, når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder. Ovennævnte påstande afvises derfor.
- (136) Det hævdedes, at selv om støtteberettigelse ikke er objektiv, betyder det ikke automatisk, at programmet er specifikt. Denne påstand må også afvises, da der ikke er truffet nogen automatisk afgørelse om specificitet. Ordningen anses for at være specifik, fordi den er begrænset til visse virksomheder som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen som beskrevet ovenfor. Kommissionen bekræfter derfor sine foreløbige afgørelser i betragtning 87 i forordningen om midlertidig told.
- (137) Det fremførtes også, at med hensyn til præferencerenter ville det udligningsberettigede subsidiebeløb kun udgøre forskellen i renter mellem regeringens praksis og markedspraksis.
- (138) I Kommissionens retningslinjer for beregningen af subsidiebeløbet i undersøgelser vedrørende udligningstold er det imidlertid fastsat, at når der er tale om et lån fra staten, er subsidierne lig med forskellen mellem rentebetalingen på statslånet og de renter, der under normale omstændigheder skulle have været betalt på et tilsvarende lån på markedsvilkår i undersøgelsesperioden.
- (139) Den taiwanske regering hævdede også, at kun to selskaber havde haft fordel af programmet for udvikling af polyesterfibre. Denne påstand må afvises i overensstemmelse med svaret i afsnittet »Vurdering af subsidierne i forhold til den pågældende vare«.

Beregning af subsidiebeløbet

- (140) De eksporterende producenter hævdede, at den rente, der anvendtes i de foreløbige afgørelser, skulle have været den, der anvendtes for tilsvarende lån, og at den rentesats, som Kommissionen anvendte, ikke svarede til den rente, som selskaberne kunne opnå på markedet, og at selskaberne faktisk fik lån på markedsvilkår i undersøgelsesperioden.
- (141) Det tilsvarende lån skal være et lån på et tilsvarende beløb til et tilsvarende formål og med en tilsvarende tilbagebetalingsfrist. Som nævnt i betragtning 89 i forordningen om midlertidig told blev der ikke konstateret et sådant tilsvarende lån for de eksporterende producenters vedkommende. Kommissionen bekræfter derfor anvendelsen af referencerenten som beregnet for Taiwan og beskrevet ovenfor.
- (142) En eksporterende producent hævdede først, at Kommissionen i sin beregning medtog fordele, som angiveligt opstod, også selv om det pågældende selskab ikke betalte renter i hele undersøgelsesperioden, da lånet kun var optaget i trancher i løbet af undersøgelsesperioden. I efterfølgende breve hævdede samme eksporterende producent til gengæld, at der var blevet betalt renter i undersøgelsesperioden.
- (143) Selskaber henviser specielt til tre lån, om hvilke der blev indgivet oplysninger i besvarelsen af spørgeskemaet, som blev efterprøvet under kontrolbesøget, i den retning at der ikke var blevet betalt renter i undersøgelsesperioden for disse lån, hvilket selskabet først anfægtede efter sin første redegørelse som svar på offentliggørelsen af de foreløbige afgørelser.
- (144) Disse lån blev angivet som lån, for hvilke selskabet ikke betalte renter i undersøgelsesperioden, og hvor hovedstolen blev ydet som engangslån. Kommissionen beregnede de angivelige subsidiebeløb som angivet i forordningen om midlertidig told.

- (145) Efter offentliggørelsen af de foreløbige afgørelser hævdede selskabet, at der havde været adskillige rentebetalinger på disse lån i undersøgelsesperioden, og at hovedstolen blev ydet som en række lån.
- (146) Det konstateredes, at de indgivne oplysninger er i modstrid med de erklæringer, som selskabet udtrykkeligt fremsatte i sin besvarelse af spørgeskemaet og under kontrollbesøget. De nye påstande svarer heller ikke til tidligere kontrollerede data. Disse påstande er heller ikke blevet tilstrækkeligt dokumenteret med objektive og/eller kontrollerbare beviser. Kommissionen bekræfter derfor sin oprindelige beregningsmetode med hensyn til disse lån.
- (147) Det fremførtes også, at Kommissionen ved beregningen af subsidiebeløbet skulle tage hensyn til, at der ikke blev foretaget nogen tilbagebetaling af hovedstolen i undersøgelsesperioden som følge af en to-årig afdragsfri periode. Denne påstand ændrer dog ikke ved den beregning af fordelene, som Kommissionen foretog på grundlag af forskellen mellem den betalte rente og den rente, der skal betales under normale omstændigheder. Kommissionen bekræfter derfor sin oprindelige beregningsmetode med hensyn til disse lån.
- (148) Fordelene for de eksporterende producenter blev beregnet som beskrevet i betragtning 88, 89 og 90 i forordningen om midlertidig told.
- (149) Disse fire selskaber opnåede fordele på fra 0,04 % til 0,31 %.

3.7. Fritagelse for importtold: Indkøb af nyt udstyr og forureningsbegrænsende udstyr

- (150) Retsgrundlaget for denne angivelige udligningsberettigede subsidieordning er: tillægsnote 3 og 9 i kapitel 84, tillægsnote 4 og 5 i kapitel 85 og tillægsnote 1 og 2 i kapitel 90 i Republikken Kinas importtoldtarif og klassifikation af import- og eksportvarer (i det følgende benævnt »toldkodeks«).
- (151) Den taiwanske regering hævdede, at programmet ikke opfylder nogen af definitionerne af subsidier som angivet i artikel 2 i grundforordningen, navnlig fordi der ikke sker nogen direkte overførsel af midler, der leveres ingen varer eller tjenesteydelser, og der foreligger ingen form for pris- eller indkomststøtte. Påstanden må afvises, fordi ordningen indebærer et finansielt bidrag fra den taiwanske regering i form af eftergivet importtold i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen, og der opnås en fordel herved.
- (152) Den taiwanske regering og de eksporterende producenter hævdede, at denne ordning, der er beskrevet i betragtning 92-99 i forordningen om midlertidig told, blev vurderet forkert af Kommissionen med hensyn til,

om subsidierne er specifikke, og følgelig om de angivelige subsidier er udligningsberettigede.

- (153) Det hævdedes navnlig, at adgangen til denne ordning for importtoldfritagelse er til rådighed for alle taiwanske selskaber, som ønsker at købe udstyr, som ikke fremstilles lokalt, og den kan derfor ikke anses for at være specifik, fordi det udvalg af selskaber, som ønsker at kunne drage fordel af en sådan fritagelse, ikke er begrænset og forvaltes på grundlag af objektive og neutrale kriterier.
- (154) Dette kriterium er ikke objektivt som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. Ifølge denne artikel er det nødvendigt, at objektive kriterier eller betingelser er neutrale og også af økonomisk art, og at de anvendes horisontalt. Bestemmelserne i de nævnte tillægsnoter til toldkodeks anses for ikke at være af økonomisk art og anvendes ikke horisontalt, da brugen af ordningen er begrænset til kun at omfatte visse virksomheder. De virksomheder, som kan drage fordel af ordningen, skal være inkorporerede og kvalificerede produktions- eller teknisk service-industrier, som vil benytte ordningen i forbindelse med import af maskiner, udstyr og instrumenter til forebyggelse mod luftforurening, vandforurening, støj eller svingninger, eller til miljøkontrol og miljøprøver, fjernelse af affald, forskning og eksperimenter eller til undersøgelse og analyser i henhold til overskrifterne i bestemte kapitler i toldkodekset. Det skal også understreges, at der efter opfyldelse af disse krav kun ydes fritagelse for importtold i forbindelse med det specificerede udstyr, hvis de taiwanske myndigheder har kontrolleret, at udstyret endnu ikke fremstilles i Taiwan. Det er derfor kun selskaber, som er aktive i en industri, hvis maskiner ikke fremstilles i Taiwan, der kan drage fordel af denne ordning.

- (155) Ovennævnte påstande afvises og de foreløbige afgørelser som beskrevet i betragtning 97 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

Beregning af subsidiebeløbet

- (156) Fordelene for de eksporterende producenter blev beregnet som beskrevet i betragtning 98 i forordningen om midlertidig told.
- (157) De fire eksporterende producenter opnåede fordele fra på 0,12 % til 0,20 %.

3.8. Fritagelse for importtold: Import af råmaterialer

- (158) Retsgrundlaget for denne angivelige udligningsberettigede subsidieordning, som er beskrevet i betragtning 100-106 i forordningen om midlertidig told, er tillægsnote 6 i kapitel 29 i Republikken Kinas importtoldtarif og klassificering af import- og eksportvarer (i det følgende benævnt »toldkodeks«).

- (159) De eksporterende producenter hævdede, at denne ordning ikke skulle have været omfattet af undersøgelsen, da der ikke var nogen henvisning til ordningen i klagen, og Kommissionen først under kontrolbesøgene havde anmodet om oplysninger angående dette program.
- (160) Både i klagen og meddelelsen om indledning af undersøgelsen henvistes der til »importtoldfritagelser« som angivelige subsidieprogrammer, der indebar fordele i forbindelse med den pågældende vare. Klagen indeholdt således tilstrækkelige umiddelbare beviser til at iværksætte en undersøgelse, og både meddelelsen om indledning af undersøgelsen, spørgeskemaerne og tilhørende dokumenter, som Kommissionen sendte, var tilstrækkeligt klare med hensyn til anmodning om oplysninger om fritagelse for importtold, også i forbindelse med råmaterialer. Når der indgives en klage, kan det desuden ikke forventes, at klagerne har kendskab til enhver lille detalje i påståede subsidieprogrammer i et tredjeland. Ifølge artikel 10, stk. 2, i grundforordningen skal klagen indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af. Den klagende part fremsatte påstande om importtoldfritagelser ved indkøb af nyt udstyr og forureningsbekæmpende udstyr. På baggrund af subsidiernes art og navnlig fordi importtoldfritagelserne for sådant udstyr og råmaterialer blev givet under samme paraply af »tillægsnoter« til toldkodeks, konkluderedes det, at Kommissionen er berettiget til at undersøge dem og anbefale udligningsforanstaltninger, hvis det er nødvendigt.
- (161) Den taiwanske regering hævdede, at programmet ikke opfylder definitionerne på subsidier som omhandlet i artikel 2 i grundforordningen, navnlig fordi der ikke er nogen direkte overførsel af midler, der leveres ingen varer eller tjenesteydelser, og der foreligger ikke nogen form for pris- eller indkomststøtte. Denne påstand må afvises, da ordningen indebærer et finansielt bidrag fra den taiwanske regering i form af eftergivet importtold, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen, og der opnås en fordel herved.
- (162) Den taiwanske regering og de eksporterende producenter hævdede, at denne ordning var blevet vurderet forkert af Kommissionen med hensyn til, om subsidierne er specifikke og følgelig, om de angivelige subsidier er udligningsberettigede.
- (163) Det hævdedes, at sådanne importtoldfritagelser faktisk ikke er begrænset til visse virksomheder, fordi kriterierne for tildeling af sådanne fritagelser er objektive og neutrale.
- (164) Denne ordning er udtrykkeligt begrænset til bestemte fabrikanter, som er omfattet af reglerne for fabriksadministration ved import af specielt angivne råmaterialer, i dette tilfælde kemikalier, som udelukkende anvendes til fremstilling af plast, kunstfibre, gummi og petrokemiske mellemstoffer ved kemisk reaktion, og desuden forudsat at sådanne kemikalier endnu ikke produceres eller leveres i tilstrækkelig grad i Taiwan. Kommissionen finder således, at denne ordning er udtrykkeligt begrænset til visse virksomheder, som opfylder betingelserne i den specifikke tillægsnote i toldkodeks. Sådanne betingelser anses ikke for at være neutrale og af økonomisk art og anvendes ikke horisontalt.
- (165) Den eksporterende producent fremførte også, at ordningen ikke kan anses for at udgøre subsidier, da den ikke indebærer fordele ud over de pålagte importafgifter ved import af varer, som helt indgår i den pågældende vare. Da en sådan fritagelse i henhold til bilag I til grundforordningen ikke ville blive anset for at være udligningsberettigede subsidier, når den er betinget af eksporten, hævdes det, at en tilsvarende fritagelse, som ikke er betinget af eksportresultatet, så meget desto mere skal anses for at være subsidier, som ikke er udligningsberettigede.
- (166) Bilag I til grundforordningen indeholder en liste over eksportsubsidier, herunder litra i), som vedrører toldgodtgørelsesordninger, som der sandsynligvis henvises til i argumentet. Ifølge den pågældende ordning er der imidlertid hverken tale om eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter, da det ikke hævdedes, at der er krav om at anvende de indførte varer som råmaterialer til produktionen af den endelige eksporterede vare. Det findes derfor, at bilag I, som er en liste over eksportsubsidier, ikke er gældende for spørgsmålet om, hvorvidt dette program udgør subsidier, navnlig da ordningen ikke anses for at være eksportsubsidier. Ifølge artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen kræves det udtrykkeligt, at kun fritagelser, der er indrømmet i overensstemmelse med bilag I, II og III, ikke skal anses for at være subsidier. Derfor gælder den regulære definition af subsidier i artikel 2 i grundforordningen. Denne ordning udgør subsidier, da der foreligger et finansielt bidrag fra den taiwanske regering i form af eftergivet importtold, hvilket indebærer en fordel for modtageren, idet denne ikke skal betale den importtold, der ellers er skyldig.
- (167) Kommissionen bekræfter derfor sine foreløbige afgørelser som beskrevet i betragtning 104 i forordningen om midlertidig told.
- Beregning af subsidiebeløbet
- (168) Fordelene for de eksporterende producenter blev beregnet som beskrevet i betragtning 105 i forordningen om midlertidig told.
- (169) De fire eksporterende selskaber opnåede fordele på fra 0,16 % til 0,51 %.

3.9. Matching funds og Assistance funds

Beregning af subsidiebeløbet

(170) Den taiwanske regering fremsatte krav om grønt lys for denne ordning i henhold til artikel 4, stk. 2, i grundforordningen og hævdede, at den opfylder kriterierne for ikke-udligningsberettigede subsidier til forskningsaktiviteter. Påstanden blev imidlertid ikke dokumenteret med beviser, som det var muligt at efterprøve. Da det ikke kunne fastlægges, at betingelserne i nævnte bestemmelse er opfyldt, må denne påstand afvises.

(172) To selskaber benyttede sig af ordningen. Det ene selskab opnåede ikke fordele, det andet opnåede en fordel på 0,01 %.

(171) Den taiwanske regering hævdede også, at programmet ikke vedrørte produktionen af polyesterfibre. Dette krav må afvises i overensstemmelse med svaret i afsnittet »Vurdering af subsidierne i forbindelse med den pågældende vare«.

4. STØRRELSEN AF UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIER

(173) Der blev fastsat følgende indenlandske subsidiesatser for samarbejdsvillige selskaber:

	Skattefradrag	Lån	Importtold-fritagelser	Matching Funds	Subsidier i alt
Nan Ya Plastics Corp.	1,14	0,06	0,32	0,00	1,52
Far Eastern Textile Ltd	0,40	0,31	0,36	0	1,08
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0	0,04	0,68	0,01	0,73
Tuntex Distinct Corp.	0	0,20	0,34	0	0,54

(174) Den vejede gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen for alle undersøgte eksporterende producenter, som faktisk tegner sig for den samlede eksport til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan, ligger over den gældende mindstemargen på 1 %.

D. SKADE

1. DEFINITION AF ERHVERVSGREKEN I FÆLLESSKABET

(175) Da der ikke blev modtaget bemærkninger vedrørende definitionen af erhvervsgreken i Fællesskabet, bekræftes konklusionerne i betragtning 133 i forordningen om midlertidig told.

2. FORBRUGET I FÆLLESSKABET

(176) Da der ikke blev modtaget bemærkninger vedrørende forbruget i Fællesskabet, bekræftes vurderingen i betragtning 134 i forordningen om midlertidig told.

3. IMPORTEN AF POLYESTERFIBRE TIL FÆLLESSKABET FRA DE BERØRTE LANDE

a) Kumulativ vurdering af importen

(177) Det blev foreløbigt fastslået, at der var tilstrækkelig grund til at vurdere importen fra Australien og Taiwan kumulativt og til at holde importen fra Republikken Korea, Thailand og Indonesien uden for analysen.

(178) Da det på det nuværende stadium i undersøgelsen konstateredes, at der findes udligningsberettigede subsidier over mindstegrænsen for så vidt angår Indonesien, var det nødvendigt at undersøge spørgsmålet om, hvorvidt importen af polyesterfibre med oprindelse i Indonesien i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i grundforordningen skulle vurderes kumulativt med importen fra Australien og Taiwan.

(179) Resultaterne af den efterfølgende undersøgelse viste:

a) at de landsdækkende subsidiemargener vedrørende Australien, Taiwan og Indonesien lå over mindstegrænsen

b) at importen fra disse lande ikke var ubetydelig sammenlignet med forbruget i Fællesskabet

c) at analysen af konkurrencebetingelserne på markedet i Fællesskabet mellem importerede polyesterfibre og den i Fællesskabet fremstillede vare og konkurrencebetingelserne mellem importerede polyesterfibre viste:

- at polyesterfibre importeret fra alle eksporterende lande og polyesterfibre fremstillet i Fællesskabet er samme vare
- at polyesterfibre importeret fra alle eksporterende lande solgtes via tilsvarende salgskanaler til samme kunder
- at polyesterfibre importeret fra alle eksporterende lande solgtes til tilsvarende priser.

Det konstateredes, at salgspriserne på importerede varer fra de berørte lande var lavere end EF-erhvervsgrenens priser.

(180) På grundlag af ovennævnte betragtninger konkluderedes det, at der var tilstrækkelig grund til at vurdere importen fra Australien, Taiwan og Indonesien kumulativt.

b) *Importens omfang og markedsandel*

(181) Med kumulering af Indonesien var udviklingen i importen af polyesterfibre fra de berørte lande følgende mellem 1996 og undersøgelsesperioden (UP):

(tons)

Import	1996	1997	1998	UP
Australien	62	1 248	11 254	11 799
<i>Indeks</i>	100	2 007	18 093	18 969
Taiwan	20 213	26 811	35 524	34 878
<i>Indeks</i>	100	133	176	173
Indonesien	4 696	12 238	25 276	22 871
<i>Indeks</i>	100	260	538	487
De berørte lande i alt	24 971	40 297	72 054	69 548
<i>Indeks</i>	100	161	288	278

Kilde: Eurostat.

(182) Ovenstående tabel viser, at importmængden fra de berørte lande steg betydeligt, navnlig mellem 1997 og 1998, hvor den næsten fordobledes. Den svage nedgang mellem 1998 og undersøgelsesperioden skyldes et lavt importniveau i første kvartal af 1999 i forhold til første kvartal af 1998.

Markedsandel	1996	1997	1998	UP
Alle berørte lande	5,5 %	7,8 %	12,3 %	12,0 %
<i>Indeks</i>	100	142	224	218

(183) Ovenstående tal omfatter også importen fra Indonesien. Tendensen bekræfter stigningen i importen fra de berørte lande til markedet i Fællesskabet, udtrykt både i absolutte tal og som markedsandel.

c) *Udviklingen i den gennemsnitlige importpris*

(184)

Gennemsnitlig importpris	1996	1997	1998	UP
Alle berørte lande				
<i>Indeks: 1996 = 100</i>	100	94	82	77

Ovenstående tabel viser et betydeligt fald i den gennemsnitlige importpris, navnlig mellem 1997 og 1998 (-12%). Importpriserne faldt yderligere med 6% mellem 1998 og undersøgelsesperioden. Denne negative udvikling falder sammen med den voldsomme stigning i importen fra de berørte lande i perioden fra 1997 til undersøgelsesperioden.

d) Prisunderbud

- (185) Prisunderbuddet blev foreløbigt fastsat på grundlag af en sammenligning af eksportprisen (cif Fællesskabets grænse, told betalt) og EF-erhvervsgrenens priser (ab fabrik). De undersøgte salgspriser for tilsvarende varetyper af polyesterfibre var priserne til uafhængige kunder efter fradrag af rabatter og afslag. Hvor det var nødvendigt, blev eksportpriserne justeret til samme handelsled som EF-erhvervsgrenens priser.
- (186) Sammenligningen viste (på grundlag af vejede gennemsnitlige priser), at prisunderbudsmargenen udtrykt i procent af EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser var 21% for Australien og 6,1% for Taiwan. Da der ikke blev modtaget bemærkninger vedrørende disse underbudsberegninger, bekræftes underbudsmargenerne.
- (187) Samme metode blev anvendt for Indonesien. På grundlag af oplysningerne fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter og de bedste foreliggende oplysninger angående eksporterende producenter i Indonesien, som ikke var samarbejdsvillige, viste sammenligningen en vejet gennemsnitlig underbudsmargen på 33,9% for Indonesien.

4. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

a) Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (188) Den australske regering anfægtede den metode, Kommissionen anvendte til vurdering af EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet i forbindelse med den pågældende vare. Efter regeringens opfattelse var nedgangen på 7% i produktionskapaciteten til polyesterfibre blevet fastsat under hensyn til kapaciteten til produktion af andre varer, og den var derfor ikke korrekt. Regeringen fandt, at produktionskapaciteten til polyesterfibre udelukkende burde have været vurderet på grundlag af den faktiske produktion af polyesterfibre, som er omfattet af undersøgelsen.
- (189) Regeringen mente under alle omstændigheder, at nedgangen i EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet ikke kunne sidestilles med væsentlig skade. For det første fordi nedgangen betød, at erhvervsgrenen ikke kunne deltage i den betydelige vækst, der fandt sted på markedet (+27%) i den pågældende periode, og for det andet fordi nedgangen i kapaciteten skyldtes det faktum, at der var større fortjeneste på andre varer end polyesterfibre.

(190) Med hensyn til vurderingen af produktionskapaciteten bør det understreges, at den pågældende vare fremstilles på samme produktionslinjer som andre varer af samme familie. Det er derfor ikke muligt at fastlægge, nøjagtigt hvilken kapacitet der udelukkende er installeret for en bestemt vare i forhold til alle de varer, der fremstilles på samme produktionslinje. Vurderingen af produktionskapaciteten i forbindelse med polyesterfibre var således baseret på en sammenligning af den faktiske produktion af polyesterfibre og den samlede faktiske produktion af alle varer, som blev fremstillet på samme produktionslinjer. På den måde tages der i vurderingen af produktionskapaciteten i forbindelse med polyesterfibre også hensyn til den faktiske produktion af polyesterfibre, i modsætning til hvad den australske regering hævdede.

(191) Nedgangen i EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet blev følgelig ikke fastlagt ved inddragelse af andre varer. Dette understøttes af de efterfølgende resultater af undersøgelsen, som bekræftede, at EF-erhvervsgrenen omlagde flere produktionslinjer, som tidligere blev anvendt til produktion af polyesterfibre, til andre typer fibre, som ikke er omfattet af denne undersøgelse. Undersøgelsen viste også, at flere polyesterfiberproduktionsanlæg blev lukket i den undersøgte periode.

(192) Det bør også bemærkes, at skiftet fra produktion af polyesterfibre til produktion af andre varer fortrinsvis var begrundet i de langtidstab, erhvervsgrenen havde på produktionen og salget af polyesterfibre, samtidig med fortsat illoyal konkurrence fra dumpingimport og subsidieret import fra tredjelande. Nedgangen i kapaciteten, som virkelig ikke gav erhvervsgrenen mulighed for at deltage i stigningen på markedet, er derfor af særlig betydning i forbindelse med fastsættelsen af skade, men også i endnu højere grad i forbindelse med undersøgelsen af årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen som omhandlet nedenfor.

(193) På dette grundlag anses den australske regerings påstand for at være ubegrundet. De indhentede oplysninger, den beskrevne metode for vurdering af produktionskapaciteten i forbindelse med polyesterfibre og konklusionerne i betragtning 141 og 142 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor.

b) EF-erhvervsgrenens rentabilitet

(194) Den australske regering nævnte, at EF-erhvervsgrenens rentabilitet forbedredes betydeligt i den undersøgte periode, fra et tab på ca. 4% til en fortjeneste på over 6%. Den hævdede også, at det blev nævnt i forordningen om midlertidig told, at rentabiliteten stadig ikke var tilstrækkelig, men at der ikke blev fremlagt tal for, hvad rentabiliteten var i erhvervsgrenen inden forekomsten af subsidieret import. Regeringen hævdede derfor, at det ikke var muligt at foretage en egentlig vurdering af, om der var påført EF-erhvervsgrenens væsentlig skade.

(195) Ovennævnte erklæring viser ganske rigtigt, at en forbedring i rentabiliteten i den undersøgte periode ikke automatisk fører til den konklusion, at der ikke påførtes EF-erhvervsgrenen væsentlig skade. Vurderingen af, om den skade, der påførtes erhvervsgrenen, var væsentlig, kan desuden ikke kun baseres på rentabiliteten, og den kan heller ikke baseres på en sammenligning af rentabiliteten mellem 1996 og undersøgelsesperioden.

I grundforordningen er der angivet en række faktorer, heriblandt dumpingimportens størrelse og virkningerne af dumpingimporten for priserne på markedet i Fællesskabet for samme varer, og det anføres, at en enkelt eller flere af disse faktorer ikke nødvendigvis er udslagsgivende for en negativ afgørelse angående skade.

(196) Som angivet i konklusionerne om EF-erhvervsgrenens økonomiske situation blev konklusionen om væsentlig skade ikke kun begrundet i EF-erhvervsgrenens utilstrækkelige rentabilitet, men også baseret på den negative udvikling, der konstateredes for de fleste økonomiske indikatorer vedrørende erhvervsgrenen: markedsandel, produktionskapacitet, salgsmængde, salgspriser, lagerbeholdninger, investeringer, beskæftigelse og betydelige prisunderbud på grund af subsidieret import fra de berørte lande.

(197) Undersøgelsen viste, at forbedringerne i rentabiliteten fortrinsvis var resultatet af både den omstrukturingsproces, som EF-erhvervsgrenen havde indledt, og den efterfølgende nedgang i salgs-, general- og administrationsomkostninger og faldet i indkøbspriserne på råmaterialer. Produktionsomkostningerne blev nedbragt hurtigere end faldet i salgspriserne, hvilket gav erhvervsgrenen mulighed for at opnå fortjeneste igen fra 1998. Det blev dog understreget, at denne forbedring i rentabiliteten måske kun er midlertidig, og at negative faktorer som en ugunstig udvikling i priserne på råmaterialer vil kunne få alvorlige følger for den nuværende situation.

(198) Uanset dette nævnte Kommissionen i betragtning 179 i forordningen om midlertidig told, at det var nødvendigt at føje en margen på 10 % til de samlede produktionsomkostninger for at nå frem til den ikke-skadevoldende pris for EF-erhvervsgrenen. Denne margen anses for at være den minimumsfortjeneste, som EF-erhvervsgrenen kunne forvente, hvis der ikke fandtes subsidieret import fra de berørte lande.

(199) Da der ikke blev modtaget yderligere bemærkninger vedrørende EF-erhvervsgrenens rentabilitet, bekræftes konklusionen om, at rentabiliteten ikke var tilstrækkelig i undersøgelsesperioden.

c) Markedsandel

(200) Den taiwanske regering fremførte, at en af følgerne af omstruktureringen i EF-erhvervsgrenen var, at flere ineffektive EF-producenter af polyesterfibre blev udelukket fra markedet i Fællesskabet. Den hævdede også, at de resterende producenter således ikke blot blev mere konkurrencedygtige på grund af konkurrencen fra andre lande, men også at de ikke havde tab af markedsandele, som kunne anses for at være væsentlige.

(201) Angående dette krav bør det understreges, at udviklingen i markedsandele i den undersøgte periode blev vurderet konsekvent på grundlag af de samme selskaber, som udgør EF-erhvervsgrenen i denne sag. Erhvervsgrenens tab af markedsandele (- 17 %) fra 1996 til undersøgelsesperioden er således, i modsætning til hvad den taiwanske regering hævder, udelukkende baseret på oplysninger vedrørende de selskaber, som udgør EF-erhvervsgrenen. Der er derfor ingen grund til at antyde, at EF-erhvervsgrenens markedsandel omfatter oplysninger om selskaber, som forsvandt eller trak sig ud af markedet.

d) Konklusion

(202) På baggrund af ovenstående og det faktum, at kumulationen af importen fra Indonesien ikke giver grund til at ændre de foreløbige afgørelser og den konklusion, at EF-erhvervsgrenen påførtes væsentlig skade i undersøgelsesperioden, bekræftes indholdet i betragtning 151 og 152 i forordningen om midlertidig told om EF-erhvervsgrenens situation.

E. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. VIRKNINGERNE AF DEN SUBSIDIEREDE IMPORT

(203) Både den australske og den taiwanske regering erklærede, at der ikke foreligger bevis for, at den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen, var forårsaget af de begrænsede importmængder fra Taiwan og Australien.

(204) Den australske regering hævdede, at markedsandelen for den australske import var alt for begrænset (2 % af forbruget) til, at den kunne påvirke priserne på markedet i Fællesskabet. Importen havde snarere måttet følge de pristendenser, som blev pålagt af de store aktører på markedet i Fællesskabet. Regeringen mente derfor, at skaden var blevet forårsaget af store importmængder fra andre tredjelande.

(205) Den taiwanske regering nævnte på samme måde, at markedsandelen på næsten 6 % for den taiwanske import, sammenholdt med det lave prisunderbudsniveau, der var fastlagt for samme import, ikke objektivt set kunne have haft virkninger for situationen for EF-erhvervsgrenen, som tegner sig for en markedsandel på over 50 % i Fællesskabet.

(206) Med hensyn til den australske og den taiwanske regerings argumenter om deres respektive markedsandele må det erindres, at det konstateredes, at importen fra Australien og Taiwan klart lå over mindsteniveauet i undersøgelsesperioden. Det konstateredes også, at alle de nødvendige betingelser for en kumulativ analyse var til stede. Bemærkninger vedrørende individuelle markedsandele for individuelle lande er derfor irrelevante.

(207) De priser, som polyesterfibre, der importeredes fra disse lande, solgtes til på markedet i Fællesskabet, var desuden lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Subsidieret import af polyesterfibre fra Australien og Taiwan sammen med subsidieret lavprisimport af polyesterfibre fra Indonesien havde således betydelige negative virkninger for den endnu sårbare EF-erhvervsgrens økonomiske situation. Dette forstærkes af, at markedet for polyesterfibre er gennemsligt, og at prisforskelle eller lavpristilbud derfor kan virke trykkende på priserne.

(208) Det konstateredes således, at den australske og den taiwanske regering ikke forelagde beviser, som kunne imødegå den foreløbige afgørelse om, at EF-erhvervsgrenen påførtes væsentlig skade som følge af subsidieret lavprisimport. Konklusionen om, at den subsidierede import, særskilt betragtet, havde forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, bekræftes derfor.

2. VALUTASVINGNINGER

(209) Den australske regering fremførte, at Kommissionen undlod at se på, hvilke virkninger kurssvingningerne havde haft for priserne på importen fra Australien, og nævnte, at polyesterfibre importeret fra Australien i undersøgelsesperioden havde haft fordel af en gunstig kursudvikling.

(210) Det bør bemærkes, at importen fra dette land blev faktureret i USD, DEM og GBP og ikke i AUD på markedet i Fællesskabet. Den australske valutas paritet var derfor ikke relevant i forbindelse med de relevante afgørelser.

(211) Den australske valuta faldt i de første syv måneder af undersøgelsesperioden og steg derefter i de næste fem måneder af undersøgelsesperioden i sammenligning med dens paritet med ECU/EUR i den første måned i undersøgelsesperioden. Der var således ikke nogen konstant faldende tendens for den australske valuta i undersøgelsesperioden.

3. KONKLUSION

(212) Da der ikke blev modtaget nye argumenter vedrørende årsagen til den skade, der påførtes EF-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionen om, at den subsidierede import, særskilt betragtet, havde forvoldt EF-erhvervsgrenen skade som omhandlet i betragtning 168 i forordningen om midlertidig told.

F. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. EF-ERHVERVSGRENENS INTERESSER

(213) Da der ikke blev modtaget bemærkninger vedrørende ovennævnte emner, bekræftes resultaterne angående Fællesskabets interesser som omhandlet i betragtning 170 i forordningen om midlertidig told.

2. VIRKNINGERNE FOR BRUGERENE

(214) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told indgav en række brugere og importører skriftlige bemærkninger. En brugersammenslutning reagerede på forordningen om midlertidig told og anmodede om at blive hørt af Kommissionen, hvilket den blev.

(215) De fleste af ovenstående brugere og importører gav sig enten ikke til kende inden for fristen i meddelelsen om indledning af undersøgelsen eller besvarede ikke det spørgeskema, som Kommissionen sendte dem. Derfor kan de fleste af dem ikke anses for at være interesserede parter som omhandlet i artikel 31, stk. 2, i grundforordningen, og der bør normalt ikke tages hensyn til deres synspunkter på dette stadium i undersøgelsen.

(216) Som nævnt i betragtning 171 i forordningen om midlertidig told betød det globalt lave niveau for samarbejde i forbindelse med undersøgelsen af Fællesskabets interesser, at vurderingen af virkningerne af foranstaltninger for brugernes og importørernes virksomhed blev fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(217) Redegørelserne fra de interesserede parter blev undersøgt, og det konkluderedes, at hovedargumenterne var, at udligningstold ville have negative virkninger for deres konkurrencedygtighed i forbindelse med varer i senere led og i sidste ende ville true deres overlevelse på markedet for polyesterfibre i Fællesskabet. Indførelsen af told ville først udløse stigninger i priserne på polyesterfibre fra de berørte lande og tvinge brugerne af polyesterfibre i Fællesskabet til at hæve priserne på varerne i senere led. Efter deres opfattelse skulle denne udvikling være årsagen til stigningen i importen af lavprisvarer i senere led fra andre tredjelands og fra de lande, der er omfattet af denne undersøgelse.

(218) På baggrund af betragtning 171 og 172 i forordningen om midlertidig told viste undersøgelsen, at visse brugere skiftede helt fra at købe polyesterfibre fra EF-erhvervs-grenen til udelukkende at købe polyesterfibre fra de berørte lande. Det blev derfor fastslået, at hvis der ikke træffes foranstaltninger til at korrigere de fordrejende virkninger af den subsidierede lavprisimport af polyesterfibre, vil denne situation brede sig, og hele markedet vil lide skade på længere sigt. For det første fordi en række EF-producenter vil forsvinde, hvilket vil reducere konkurrencen på markedet i Fællesskabet, for det andet fordi dette vil tilskynde til større import af subsidierede polyesterfibre til lave priser til markedet i Fællesskabet og sætte brugerne af sådan import i en mere gunstig konkurrencesituation i forhold til dem, der anvender andre forsyningskilder. Det vil således være i alle aktørers interesse på markedet i Fællesskabet, at der er effektiv konkurrence og derfor, at der indføres udligningsforanstaltninger mod den subsidierede import af polyesterfibre.

(219) Under alle omstændigheder viser de foreliggende oplysninger om omkostningsstrukturen i brugerindustrien, niveauet af de foreslåede foranstaltninger og andelen af den subsidierede import og import fra andre forsyningskilder

- at polyesterfibre kan udgøre mellem 25 % og 45 % af brugernes samlede produktionsomkostninger i forbindelse med varer i senere led
- at den gennemsnitlige udligningstold er ca. 3 % for de berørte lande
- at den subsidierede import udgør 12 % af det samlede forbrug af polyesterfibre.

De foreslåede foranstaltninger kan få den virkning, at der sker en stigning i produktionsomkostningerne for brugerne på mellem 0,1 % og højst 0,16 %. Denne mulige største stigning anses for at være ubetydelig i forhold til de positive virkninger af de foreslåede foranstaltninger ved at genskabe effektiv konkurrence på markedet i Fællesskabet.

Selskab	Eksportsubsidiemargen	Subsidiemargen i alt	Foreslået udligningstold
Leading Synthetics	6,0 %	6,0 %	6,0 %
Andre selskaber	6,0 %	6,0 %	6,0 %

(226) I betragtning af det høje samarbejdsniveau, som omfattede næsten al import af den pågældende vare med oprindelse i Australien, blev det anset for hensigtsmæssigt at fastsætte resttolden til samme sats som den højeste sats for samarbejdsvillige selskaber, dvs. 6,0 %.

b) Indonesien

(227) I betragtning af den høje grad af manglende samarbejde i Indonesien på over 30 %, blev det anset for hensigtsmæssigt at anvende en metode, hvorefter det kunne undgås at belønne manglende samarbejdsvilje. Tolden for ikke-samarbejdsvillige selskaber blev derfor fastsat på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 28 i grundforordningen, dvs. til 10 %.

(220) Følgelig bekræftes konklusionen i betragtning 172 i forordningen om midlertidig told om, at virkningerne af de foreslåede foranstaltninger for brugernes fortjeneste og overlevelse på markedet vil blive begrænset.

3. KONKLUSION

(221) De nye argumenter, der blev modtaget angående Fællesskabets interesser, anses ikke for at være af en sådan art, at de ændrer ved konklusionen om, at der ikke er nogen tvingende grund til ikke at indføre udligningsforanstaltninger. De foreløbige afgørelser bekræftes derfor.

G. ENDELIG TOLD

(222) På baggrund af konklusionerne om subsidier, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser fastslås det, at der bør træffes endelige foranstaltninger for at forhindre, at subsidieret import fra Australien, Indonesien og Taiwan forvolder EF-erhvervs-grenen yderligere skade.

1. NIVEAU FOR AFHJÆLPNING AF SKADE

(223) Som omhandlet i betragtning 179 i forordningen om midlertidig told blev der fastsat et ikke-skadevoldende prisniveau, som kunne dække EF-erhvervs-grenens produktionsomkostninger og give en rimelig fortjeneste, som det var muligt at opnå, hvis der ikke fandtes subsidiert import fra de berørte lande.

2. TOLDENS FORM OG NIVEAU

(224) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen skal udligningstolden svare til subsidiemargenerne, da det konstateredes, at skadesmargenerne var højere for alle eksportører i de berørte lande.

a) Australien

(225) Dette førte til følgende udligningstold for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Australien:

Selskab	Eksportsubsidiemargen	Subsidiemargen i alt	Foreslået udligningstold
PT. Indorama Synthetics Tbk	1,4 %	1,4 %	0 %
PT. Pania Indosyntec Tbk	0 %	0 %	0 %
PT. Susila Indah Synthetic Fiber Industries	0 %	0 %	0 %
PT. GT Petrochem Industries Tbk	0,4 %	0,4 %	0 %
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation	0,4 %	0,4 %	0 %
Andre selskaber	5 %	10 %	10 %

c) Taiwan

- (228) Det er indres, at der allerede er indført antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af polyesterfibre med oprindelse i Taiwan. De subsidier, der konstateres i denne undersøgelse, er imidlertid ikke eksportsubsidier, og de anses derfor ikke for at have påvirket eksportprisen og den tilsvarende dumpingmargen. Der kan følgelig indføres udligningstold i kumulation med de eksisterende antidumpingforanstaltninger. Dette vil således føre til følgende udligningstold for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Taiwan:

Selskab	Eksportsubsidiemargen	Subsidiemargen i alt	Foreslået udligningstold
Nan Ya Plastics Corp.	0 %	1,5 %	1,5 %
Far Eastern Textile Ltd	0 %	1,0 %	1,0 %
Shinkong Synthetic Fibres Corp.	0 %	0 %	0 %
Tuntex Distinct Corp.	0 %	0 %	0 %
Andre selskaber	0 %	1,5 %	1,5 %

- (229) I betragtning af det høje samarbejdsniveau, som omfattede næsten hele importen til Fællesskabet af den pågældende vare med oprindelse i Taiwan, blev det anset for hensigtsmæssigt at fastsætte resttolden med samme sats som den højeste sats for samarbejdsvillige selskaber, dvs. 1,5 %.
- (230) De individuelle udligningstoldsatser for selskaber i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateres ved undersøgelsen af disse selskaber. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af det pågældende selskab og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, som er fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den relevante del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre selskaber«.
- (231) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser for selskaber (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives straks til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktion og salgsenheder. Kommissionen vil efter høring af Det Rådgivende Udvalg ændre forordningen i overensstemmelse hermed og ajourføre listen over de selskaber, der er omfattet af individuelle toldsatser.

(1) Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat C, DM 24 — 8/38, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel.

H. OPKRÆVNING AF MIDLERTIDIG TOLD

- (232) I betragtning af størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, der er konstateret for de eksportende producenter, og på baggrund af den alvorlige skade, der er forvoldt EF-erhvervsgruppen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told i henhold forordning (EF) nr. 123/2000, opkræves endeligt med samme beløb som den endelige told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af korte syntetiske fibre af polyestere, ikke kartede, kæmmede eller på anden måde beredte til spinning, henhørende under KN-kode 5503 20 00 og med oprindelse i Australien, Indonesien og Taiwan.
2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer, der er fremstillet af de nævnte selskaber og har oprindelse i:

1) Australien

Selskab	Toldsats (%)	Taric tillægskode
Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne, Victoria	6,0	A059
Alle andre australske selskaber	6,0	A999

2) Indonesien

Selskab	Toldsats (%)	Taric tillægskode
PT. Indorama Synthetics Tbk Graha Irama, 17 th floor Jl. H. R. Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2 PO Box 3375 Jakarta 12950	0	A051
PT. Pania Indosyntec Tbk Jl. Garuda 153/74 Bandung 40184	0	A052
PT. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 n. 23 Jakarta 11140	0	A054
PT. GT Petrochem Industries Tbk Exim Melati Building, 9 th floor Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9 Jakarta 10230	0	A053
PT. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk 5 th floor Mid Plaza 1 Jl. Jend. Sudiman Kav. 10-11 Jakarta 10220	0	A055
Alle andre selskaber	10	A999

3) **Taiwan**

Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Nan Ya Plastics Corp., 201 Tung Kwa N.Road, Taipei	1,5	8193
Far Eastern Textile Ltd, 33 rd floor, no 207 Tun-Hwa South Road, Sec.2, Taipei	1,0	8192
Shinkong Synthetic Fibres Corp., 7, 8 th floor, 123 Sec.2, Nanking E. Road, Taipei	0	8194
Tuntex Distinct Corp., 15 th floor, no 376, Sec.4, Jen Ai road, Taipei	0	A063
Alle andre selskaber	1,5	8195

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. De beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på importen af varer med oprindelse i Australien og Taiwan i henhold til forordning (EF) nr. 123/2000, opkræves med et beløb svarende til den endelige told, der indføres ved denne forordning. Beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige told, frigives.
2. De i artikel 1, stk. 3, omhandlede bestemmelser gælder også for endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. maj 2000.

På Rådets vegne

J. PINA MOURA

Formand